

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
ओं नमो भगवते वासुदेवाय

महर्षि वेदव्यासप्रणीतं श्रीमद्भागवतमहापुराणम्
॥ नवमस्कन्धे अष्टमोऽध्यायः ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
ओं नमो भगवते वासुदेवाय
श्रीमद्भागवतमहापुराणम्
॥नवमस्कन्धे अष्टमोऽध्यायः॥

श्रीशुक उवाच
हरितो रोहितसुतश्चम्पस्तस्माद् विनिर्मिता।
चम्पापुरी सुदेवोऽतो विजयो यस्य चात्मजः ॥ 1 ॥

भरुकस्तत्सुतस्तस्माद् वृकस्तस्यापि बाहुकः।
सोऽरिभिर्हतभू राजा सभार्यो वनमाविशत् ॥ 2 ॥

वृद्धं तं पञ्चतां प्राप्तं महिष्यनु मरिष्यती।
और्वेण जानताऽऽत्मानं प्रजावन्तं निवारिता ॥ 3 ॥

आज्ञायास्यै सपत्नीभिर्गरो दत्तोऽन्धसा सह।
सह तेनैव सञ्जातः सगराख्यो महायशाः ॥ 4 ॥

सगरश्चक्रवर्त्यासीत् सागरो यत्सुतैः कृतः।
यस्तालजङ्घान् यवनाञ्छकान् हैहयबर्बरान् ॥ 5 ॥

नावधीद् गुरुवाक्येन चक्रे विकृतवेषिणः।
मुण्डाञ्छुश्रुधरान् कांश्चिन्मुक्तकेशार्धमुण्डितान् ॥ 6 ॥

अनन्तर्वाससः कांश्चिदबहिर्वाससोऽपरान्।
सोऽश्वमेधैरयजत सर्ववेदसुरात्मकम् ॥ 7 ॥

और्वोपदिष्टयोगेन हरिमात्मानमीश्वरम्।
तस्योत्सृष्टं पशुं यज्ञे जहाराश्वं पुरन्दरः ॥ 8 ॥

सुमत्यास्तनया दृप्ताः पितुरादेशकारिणः।
हयमन्वेषमाणास्ते समन्तान्व्यखनन् महीम् ॥ 9 ॥

प्रागुदीच्यां दिशि हयं ददृशुः कपिलान्तिके।
एष वाजिहरश्चौर आस्ते मीलितलोचनः ॥ 10 ॥

हन्यतां हन्यतां पाप इति षष्टिसहस्रिणः।
उदायुधा अभिययुरुन्मिमेष तदा मुनिः ॥ 11 ॥

स्वशरीराग्निना तावन्महेन्द्रहतचेतसः।
महद्व्यतिक्रमहता भस्मसादभवन् क्षणात् ॥ 12 ॥

न साधुवादो मुनिकोपभर्जिता
नृपेन्द्रपुत्रा इति सत्त्वधामनि।
कथं तमो रोषमयं विभाव्यते
जगत्पवित्रात्मनि खे रजो भुवः ॥ 13 ॥

यस्येरिता साङ्ख्यमयी दृढेह नौ -
र्यया मुमुक्षुस्तरते दुरत्ययम्।
भवार्णवं मृत्युपथं विपश्चितः
परात्मभूतस्य कथं पृथङ्मतिः ॥ 14 ॥

योऽसमञ्जस इत्युक्तः स केशिन्या नृपात्मजः।
तस्य पुत्रोऽंशुमान् नाम पितामहहिते रतः ॥ 15 ॥

असमञ्जस आत्मानं दर्शयन्नसमञ्जसम्।
जातिस्मरः पुरा सङ्गाद् योगी योगाद् विचालितः ॥ 16 ॥

आचरन् गर्हितं लोके ज्ञातीनां कर्म विप्रियम्।
सरख्यां क्रीडतो बालान् प्रास्यदुद्वेजयञ्जनम् ॥ 17 ॥

एवंवृत्तः परित्यक्तः पित्रा स्नेहमपोह्य वै।
योगैश्वर्येण बालांस्तान् दर्शयित्वा ततो ययौ ॥ 18 ॥

अयोध्यावासिनः सर्वे बालकान् पुनरागतान्।
दृष्ट्वा विसिस्मिरे राजन् राजा चाप्यन्वतप्यत ॥ 19 ॥

अंशुमांश्चोदितो राज्ञा तुरङ्गान्वेषणे ययौ।
पितृव्यखातानुपथं भस्मान्ति ददृशे हयम् ॥ 20 ॥

तत्रासीनं मुनिं वीक्ष्य कपिलाख्यमधोक्षजम्।
अस्तौत् समाहितमनाः प्राञ्जलिः प्रणतो महान् ॥ 21 ॥

अंशुमानुवाच
न पश्यति त्वां परमात्मनोऽजनो
न बुध्यतेऽद्यापि समाधियुक्तिभिः।
कुतोऽपरे तस्य मनःशरीरधी -
विसर्गसृष्टा वयमप्रकाशाः ॥ 22 ॥

ये देहभाजस्त्रिगुणप्रधाना
गुणान् विपश्यन्त्युत वा तमश्च।
यन्मायया मोहितचेतसस्ते
विदुः स्वसंस्थं न बहिःप्रकाशाः ॥ 23 ॥

तं त्वामहं ज्ञानघनं स्वभाव -
प्रध्वस्तमायागुणभेदमोहैः।
सनन्दनाद्यैर्मुनिभिर्विभाव्यं
कथं हि मूढः परिभावयामि ॥ 24 ॥

प्रशान्तमायागुणकर्मलिङ्ग -
 मनामरूपं सदसद्विमुक्तम्।
 ज्ञानोपदेशाय गृहीतदेहं
 नमामहे त्वां पुरुषं पुराणम् ॥ 25 ॥

त्वन्मायारचिते लोके वस्तुबुद्ध्या गृहादिषु।
 भ्रमन्ति कामलोभेष्यामोहविभ्रान्तचेतसः ॥ 26 ॥

अद्य नः सर्वभूतात्मन् कामकर्मन्द्रियाशयः।
 मोहपाशो दृढश्छिन्नो भगवंस्तव दर्शनात् ॥ 27 ॥

श्रीशुक उवाच
 इत्थङ्गीतानुभावस्तं भगवान् कपिलो मुनिः।
 अंशुमन्तमुवाचेदमनुगृह्य धिया नृप ॥ 28 ॥

श्रीभगवानुवाच
 अश्वोऽयं नीयतां वत्स पितामहपशुस्तव।
 इमे च पितरो दग्धा गङ्गाम्भोऽर्हन्ति नेतरत् ॥ 29 ॥

तं परिक्रम्य शिरसा प्रसाद्य हयमानयत्।
 सगरस्तेन पशुना क्रतुशेषं समापयत् ॥ 30 ॥

राज्यमंशुमति न्यस्य निःस्पृहो मुक्तबन्धनः।
 और्वोपदिष्टमार्गेण लेभे गतिमनुत्तमाम् ॥ 31 ॥

॥ इति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां
 नवमस्कन्धे सगरोपाख्याने अष्टमोऽध्यायः ॥